

**Woord van Jos Bollen, pastoraal werker van Klooster Terhaghe, Eindhoven, tijdens
uitvaartdienst Zr Jose Jansen op 25 september 2017 aldaar.**

Over Afrika vertellen, dat deed zr. José deugd. Vertellen over het land en over de mensen die zij liefhad, ze was zo graag in Afrika! Haar ogen begonnen dan te twinkelen, haar stem was vol vuur!

Zr. José had een mooie zuivere stem, zowel om te spreken en om voor te dragen, als om te zingen, dat bleef ook tijdens haar werk in Afrika niet onopgemerkt.

Toen tijdens de nachtmis met Pasen, het lied “laat juichen” gezongen moest worden, vroeg de priester, die echt niet zingen kon, of zr. José dit wilde doen. Zij stemde daar mee in. Het was echter een delicate kwestie omdat dit lied, zeker in die tijd en op die plaats, niet door een vrouw gezongen mocht worden. Men vond hiervoor een “geniale” oplossing: Zr. José moest achter een pilaar gaan staan zodat het volk haar tijdens het zingen niet kon zien. En zo klonk daar, tijdens die paasnacht in dat verre Afrika, met heldere en jubelende stem: “Laat juichen heel het hemelkoor van engelen, laat juichen om de grote Koning”! Wat zal die grote Koning geglimlacht hebben en tevreden zijn geweest!

Een paar jaar geleden tijdens een themamiddag, zr José was toen al 94 jaar, heeft zij voor de laatste keer een gedicht voor ons voorgedragen. Het gedicht ging over een vogel die hoog in een boom met zijn gezang de schepper dankt. De vogel kan niet anders, want God zingt in hem.

Datzelfde gold ook voor u zr José. God leefde in u, bij alles wat u deed, u kon niet anders en dat bleef zichtbaar tot het einde toe.

Nog eenmaal het mooie gedicht van de vogel voor u.

Het zingt in mij

Ik zit op een tak.

Ik ben volmaakt gelukkig.

Mijn veren warm om me heen...

kijk ik uit over God's schepping
vanaf de bovenste takken van een boom.

De zon straalt
en ik zing.

Ik kan niet anders.

God zingt in mij.

En het gaat maar door en door en door en door

Zr. José, dank voor wie u was, voor de vele manieren waarop u de stem die in u was naar buiten hebt gebracht, en net als de vogel, ook u kon niet anders, het was uw leven!

Zr. José hield van Engelse liederen . Een jaar geleden, toen zij ernstig ziek was, hebben wij dit lied op haar kamer voor haar gezongen. José lag in bed, een brede glimlach van oor tot oor kwam over haar gezicht en zachtjes, met kwetsbare stem zong zij met ons mee.

Morning has broken..... van Cat Stevens.

